

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 87.664 van 29 mei 2000
in de zaak A. 91.928/IX-2381.**

In zake : Frédien MAES,
die woonplaats kiest
Sint-Jacobstraat 26,
DENDERMONDE

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. LUYPAERS,
kantoor houdende te HEVERLEE,
Ijzermolenstraat 105.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Frédien MAES
op 22 mei 2000 heeft ingediend om bij uiterst dringende
noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuit-
voerlegging van de beslissing genomen op 9 mei 2000 door
het personeelscollege bij de gevangenis te Dendermonde
om zijn verzoek tot voorwaardelijke invrijheidstelling
niet over te maken aan de commissie voor voorwaardelijke
invrijheidstelling en deze opnieuw te onderzoeken in
september;

Gezien het verzoekschrift dat Frédien MAES
op dezelfde datum heeft ingediend om bij uiterst drin-
gende noodzakelijkheid te laten bevelen dat hem toegang
wordt verleend tot de commissie voor voorwaardelijke
invrijheidstelling en dat een volledig dossier zoals
bedoeld in de wet van 5 maart 1998 aan die commissie zou
worden overgemaakt voor behandeling op de eerstvolgende
nuttige zitting;

Gelet op de beschikking van 22 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 mei 2000, om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van advocaat P. LUYPAERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de rechtshandeling welke verzoeker bestrijdt genomen werd in toepassing van de wet van 5 maart 1998 betreffende de voorwaardelijke invrijheidstelling en tot wijziging van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers, vervangen door de wet van 1 juli 1964; dat luidens artikel 3, § 1, van die wet het personeelscollege van de strafinrichting waar de betrokken gedetineerde verblijft nagaat of de voorwaarden om het voordeel van de voorwaardelijke invrijheidstelling te kunnen genieten zijn vervuld en hierover een gemotiveerd advies uitbrengt; dat luidens § 2 van hetzelfde artikel, indien het personeelscollege van oordeel is dat de voorwaarden om in aanmerking te komen voor voorwaardelijke invrijheidstelling niet vervuld zijn, het de datum bepaalt waarop het dossier opnieuw onderzocht zal worden; dat het advies, luidens § 2, derde lid, van hetzelfde artikel, niet voor beroep vatbaar is, doch dat luidens artikel 3, § 3, laatste lid, wanneer het personeelscollege drie opeenvolgende

malen van oordeel is dat de voorwaarden niet zijn vervuld en dus een ongunstig advies uitbrengt, de zaak op vraag van de gedetineerde toch moet worden voorgelegd aan de commissie voor voorwaardelijke invrijheidstelling, die uiteindelijk de beslissing neemt;

Overwegende dat de voorwaardelijke invrijheidstelling een modaliteit vormt van de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf waartoe een gedetineerde veroordeeld werd; dat de Raad van State niet bevoegd is om administratieve rechtshandelingen waarbij het bestuur rechtstreeks meewerkt aan de uitvoering van vonnissen en arresten te vernietigen of in hun uitvoering te schorsen; dat de bestreden beslissing zulk een administratieve handeling uitmaakt; dat de onbevoegdheid van de Raad van State bevestiging vindt in de bepaling van artikel 12, eerste lid, van de voornoemde wet, luidens welk de beslissingen van de commissie voor voorwaardelijke invrijheidstelling vatbaar zijn voor cassatieberoep;

Overwegende dat in dezen de kwestie van de onbevoegdheid van de Raad van State een zo hoge graad van ernst vertoont dat hij reeds in de huidige stand van het geding ambtshalve moet vaststellen dat uit de aard van het bestreden besluit volgt dat hij niet bevoegd is om over de vraag tot schorsing uitspraak te doen; dat zulks uiteraard ook het geval is voor de vraag tot het opleggen van voorlopige maatregelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig mei 2000, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.